

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Dionysio Corinthiorum episcopo, & epistolis quas scripsit. Cap. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

cum dicitur, tum separatim de Hebraicę linguę proprietate, disputat: seq; narrat tametsi erat Hebręorum stirpe ortus, ab eorum tamen religione & institutis ad fidem Christi venisse. Alia item tanquam à Judaica traditione sine scripto accepta memorat. Porro autem non hic solus, sed Irenęus, & tota veterum turba Prouerbia Salomonis, librum esse præclara eximiaque sapientia referunt, affirmabant. Quinetiam dum de sacra scripturę libris, qui inter Apocrypha numeratur, disserit, quosdam ex illis suo ipsius tempore à quibusdam hæreticis falsò confictos esse narrat.

*De Dionysio Corinthiorum episcopo, & epistolis
quas scripsit. CAP. XXII.*

Verum iam ad alios pios viros sermonem transferamus. Et primum dicamus de Dionysio: tum quod Corinthiorum ecclesię episcopalem sedem adeptus sit, tum quod suas præclaras & diuinas vigilias non solū iis, quibus præfuit, sed aliis etiam aliarum ecclesiarum incolis affatim impertierat: & sane catholicis suis epistolis, quas ad ecclesias exarauit, omnibus permultum utilitatis attulerit. Quarum vna est ad Lacedæmonios, quę illos tum in orthodoxa & recta fide erudiat, tum de pace & vnitatem commonefaciat. Altera ad Athenienses missa, quę illos & ad veram fidem, & ad vitam ex euangelij præscripto pię degendam excitet. Qua sprete & contempta, eos vehementer reprehendit, quod à verbo Dei penitus fere ab eo tempore desciscere cœpissent, quo Publius, qui illis præfuit, martyrium ob persecutorum tempestates, tum quidem ingruentes, fortè perpeffus est. De Quadrato etiam qui illorum ecclesię, post Publium Martyrio defunctum, creabatur episcopus, in eadem epistola mentionem facit, attestatus, quod eius labore & industria, tum ad ecclesiam reducti essent, tum ardorem fidei prope in ipsis restinctum denuo recuperassent. Declarat præterea Dionysium Areopagitam à Paulo Apostolo ad fidem conuersum (sic enim Acta Apostolorum referunt) primum Atheniensis ecclesię episcopatum administrasse. Alia quędam extat eius epistola ad
Nico-

Act. 17.

Nicomedenses: in qua Marcionis heresim acriter impugnans, veritatis regulæ egregiè patrocinator. Ad ecclesiam item, quæ est Gortinæ, simul cum reliquis Creten- sibus ecclesiis scripsit epistolas: in quibus Philippum e- piscopum eò magnopere collaudat, quòd ecclesia, quam regebat, propter multas & generosas virtutes, quibus e- rat imbuta, testificatione omnium plurimum esset appro- bata, eamq; sedulo commonefacit, vt nefariam hæretico- rum peruersitatem omni cura & cogitatione declinet.

Aliam epistolam ecclesiæ, quæ Amaltrim obtinet, vna cū aliis Ponti ecclesiis misit. In qua Bacchylidis, & Elpisti mentionem facit: vt pote qui illum ad scribendum fuis- sent hortati: In qua etiam nonnulla loco scripturæ sacræ explicat, eorumq; episcopum Palmam nominatum citat. Multa de nuptiis & castitate illos hortatur. Et eos, qui quotunq; casu, siue grauis alicuius peccati noxa, siue hæ- retico pestiferoq; errore, ecclesia excidissent, denuo in ecclesiam, modò se totos conuerterent, clementer reci- piendos præcipit. Istis porrò alia ad Gnosios annuera- tur epistola: in qua Pinytum ecclesiæ illius episcopum admonet, ne graue onus castitatis fratribus ex necessita- te imponat, sed multitudinis accuratè consideret imbe- cillitatè. Ad quã Pinytus rescribens, quanquã Dionysiu propter epistolã veneratur ac laudat, illũ tamen è cõtra- rio obsecrat, vt iã aliquando cibũ illis impertiat solidio- rem, & perfectiore doctrina populũ eius procurationi cõ- missum educet, ne umbratili cuidã institutioni & mollĩ, instar lactis perpetuò assuefacti, puerili quadã disciplina nec opinantes consenescãt, in qua quidẽ epistola, nõ mo- do recta Pinyti de fide opinio, & cura de plebis utilita- te sibi subiectæ suscepta, verum etiã eloquẽtia, & literarũ diuinarũ intelligẽtia, tanquam in viua quadã & expressa effigie liquido patet. Extat etiã alia Dionysij ad Roma- nos epistola, episcopo Soteri, qui tum illã ecclesiã guber- nauit, dicata: Cuius quidem verba in mediũ proferre nõ erit ab instituto alienũ. Nam Romanorũ consuetudi- nem, quæ afsiduè ad hãc persecutionẽ nostra a tate gra- fantem seruata est, magnopere approbans, ista scribit. A- pud vos is mos iam inueterauit, vt omnes fratres variis

*Galimã
aliã.*

afficeretis beneficijs, & ecclesijs permultis, quæ in qua-
 que ciuitate sunt, vitæ mitteretis subsidia. Sic planè non
 solum egentium subleuatis inopiam, verum etiam fratri-
 bus qui sunt ad metalla damnati, opem fertis: sicque per
 ea beneficentiæ subsidia, quæ iam à primis ecclesiæ vestræ
 iactis fundamentis passim mittere consueuistis, cum sitis
 Romani, Romanorum consuetudinem à patribus tradi-
 tam sedulò obseruatis: quam quidem certe beatus Soter
 vester episcopus, & hæcenus custodiuit diligenter, & in
 modum suo propenso studio adauxit: idque non modo
 opes in sanctos reficiendos delegatas, benignè submini-
 strando, verum etiam fratres, ad ipsum aduentantes, tan-
 quam pater indulgens & clemens in liberos, beato ac pio
 sermone ad virtutem cohortando. In hac eadem episto-
 la, etiam Clementis ad Corinthios epistolæ mentionem
 facit, declaratque ex pristino more ab antiquis tēporibus
 repetito eam in ecclesia legi solere. Sic enim loquitur.
 Hodie sacrum diem dominicum celebrauimus, in quo
 vestram epistolam, quo vos ad studium pietatis cohorta-
 remur, legimus, quam semper sicut etiam priorem nobis
 à Clemente missam ad nostram institutionem legere so-
 lemus. Præterea idem author ista de suis ipsius epistolis,
 tanquam à quibusdam deprauatis & de industria corrup-
 tis, loquitur. Epistolas rogatu quorundam fratrum, qui
 me ad scribendum impellebant conscripsi. Atque eas mi-
 nistri diaboli Zizanijs referferunt. Nam quædam pro suo
 arbitrato exemerunt, alia adiecerunt: quibus planè vè in
 extremum iudicium repositum est. Nec mirum certè si
 quidam dominicas scripturas, dedita opera, deprauare
 aggressi sint, cum has meas, quæ non sunt certè eius gene-
 ris, adulterare studuerint. Est etiam præter istas, alia quæ-
 dam Dionysij epistola ad Chrysophoram sororem fide-
 lissimâ missa. Cui dum ea quæ sunt eius institutioni val-
 de consentanea perscribit, alia etiam tanquam alimenta,
 rationi & menti instituendæ accõmodata impertit. Hæc
 à Dionysio scripta accepimus.

De Theophilo Anthiochenorum episcopo. CAP. XXIII.

Theophili vero (quem Antiochenæ ecclesiæ episco-
 pum fuisse supra mōstrauimus) tres libri extāt, quos reli-